

بیانات امام خمینی در جمع گروهی از بانوان دزفول

بسم الله الرحمن الرحيم

مسئولیت خطیر و شریف مادران و معلمان، تربیت انسان‌ها.

شما خانم‌ها به طوری که حالا خودتان می‌گوئید معلم هستید، دو شغل شریف دارید، شما خانم‌ها دو تا شغل بسیار شریف دارید. یکی شغل تربیت فرزند که این از همه شغل‌ها بالاتر است. یک فرزند خوب، شما اگر به جامعه تحویل بدهید برای شما بهتر است از همه عالم. اگر یک انسان شما تربیت کنید، برای شما به قدری شرافت دارد که من نمی‌توانم بیان کنم. پس شما یک شغلتان این است که بچه‌های خوب تربیت کنید. دامن مادرها، دامنی است که انسان از آن باید درست بشود یعنی اول مرتبه تربیت، تربیت بچه است در دامن مادر برای اینکه علاقه بچه به مادر بیشتر از همه علائق هست و هیچ علاقه‌ای بالاتر از علاقه مادری و فرزندی نیست، بچه‌ها از مادر بهتر چیز اخذ می‌کنند. آنقدری که تحت تأثیر مادر هستند، تحت تأثیر پدر نیستند، تحت تأثیر معلم نیستند، تحت تأثیر استاد نیستند. از این جهت بچه‌هایتان را در دامن‌تان تربیت اسلامی، تربیت انسانی بکنید تا وقتی تحویل می‌دهید شما این بچه را به دبستان، یک بچه صحیح، اخلاق خوب، آداب خوب، آنطور تحویل بدهید. پس یک شغل، شغل تربیت اولاد است که مع‌الاسف در آن حکومت طاغوتی این شغل را می‌خواستند از این مادرها بگیرند، تبلیغ کردند به اینکه زن چرا بچه‌داری بکند. این شغل شریف را منحطش کردند در نظر مادرها، برای اینکه می‌خواستند که مادرها از بچه‌ها جدا بشوند، بچه‌ها را ببرند در پرورشگاه‌ها بزرگ کنند، مادرها هم علیحده بروند یک کارهایی که آنها دلشان می‌خواهد بکنند، بچه در پرورشگاه وقتی که بزرگ بشود، یک بچه‌ای که در دامن مادر بزرگ بشود نیست، عقده پیدا می‌کند، وقتی بچه در پرورشگاه و بدون مادر با اجنبی بخواهد سروکار داشته باشد و محبت مادر از سر او کم بشود، این بچه عقده پیدا می‌کند. بسیاری از این مفسده‌هایی که در جامعه واقع می‌شود، از این بچه‌هایی هستند که عقده دارند، از این انسان‌هایی هستند که عقده دارند، مبدأ یک عقده بزرگ این جدا کردن بچه از مادر است. محبت مادری لازم دارد بچه. بنابراین، این شغل که شغل انبیاء است و انبیاء هم آمدند برای اینکه انسان درست کنند، این شغل اول شما هست در اول تربیت بچه. و چون شما معلم هستید از این جهت یک شغل شریف دیگری به شما محول شده است و به آنقدر که این شغل شریف است،

شغل انبیاء است. انبیاء آمدند از اول، هر نبی آمده است تا آخر، فقط شغش این بوده که انسان درست بکند، تربیت کند انسان‌ها را. شغل معلمی همان شغل انبیاء است. پیغمبر اکرم معلم همه بشر است و بعد از او حضرت امیر (سلام الله علیه) باز معلم همه بشر است. آنها معلم همه بشر هستند، شما معلم یک عده از بشر. شغل همان شغل است یعنی شعبة همان است، کار، یک کار است. آنها در یک محیط وسیع‌تر و ماها در یک محیط کوچکتر. بنابراین، این شغل شما باز یک شغل بسیار شریفی است لکن مسوولیتش هم بسیار زیاد است، چنانچه مسوولیت انبیاء بسیار زیاد بود، انبیاء به همان مقدار که برای آدم سازی آمده بودند مسوولیتشان زیاد بود منتهی آنها مسوولیتشان را به انجام رساندند، کارهایی که به آنها محول بود به انجام رساندند. شما شغلتان بسیار شریف است و همان شغل انبیاء است مسوولیتان هم همان مسوولیت است.

اصلاح و افساد جامعه در گروه نحوه تربیت معلمین

و باید توجه داشته باشید که این بچه‌هایی که پیش شما تربیت می‌شوند، تربیت دینی بشوند، تربیت اخلاقی بشوند. اگر یک بچه متدین را شما تحویل جامعه بدهید، یک وقت می‌بینید همین یک بچه متدین متعهد، یک جامعه را اصلاح می‌کند. یک فرد ممکن است یک جامعه را اصلاح بکند، بنابراین اگر چنانچه خدای نخواسته این بچه از دامن شما درست از کار در نیاید، از تحت تربیت شما که معلم هستید درست از کار در نیاید، ممکن است یک بچه یک جامعه را فاسد بکند و شما مسوول باشید.

شما از آن طرف یک فرد را تربیت صحیح بکنید، آنقدر شرافت دارید که همان شرافت انبیاء است، از این طرف اگر خدای نخواسته تربیتتان نسبت به بچه‌هایی که توی دامنانتان هست، یا بعداً که بچه‌هایی که تحت تربیت شما هستند، اگر خدای نخواسته فاسد تربیت بشوند، ممکن است که یک جامعه را فاسد کنند.

خداوند انشاء الله شما را حفظ کند و سعادت‌مند کند و مربی خوب باشید برای بچه‌ها و مربی خوب باشید برای دخترهایی که می‌آیند پیش شما تربیت بشوند.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته